

Godina 2010./2011.

Slog 12

Školski list Graditeljske obrtničke i grafičke škole u Splitu

Tema broja

Nasilje među učenicima

Trendovi

Ususret državnoj maturi

GOGS-ove zvijezde

Zlatne mažoretkinje

Humanitarna prodaja.....	3
Državno natjecanje graditelja.....	4
Državno natjecanje grafičara	6
Školsko natjecanje umjetnika.....	8
Izložba	10
Nasilje među učenicima.....	11
Božićna čarolija	14
Otkad znam za sebe	15
Literarni radovi	16
Sajam SASO	19
Hajduk u mom srcu.....	20
Cure na terenu.....	22
Mala škola skijanja	23
Mažoretkinje svjetskog glasa.....	24
Humanitarci na djelu.....	26
Ljudi za ljude	27
Želim ti biti prijatelj.....	28
Korizma	30
Sveti Josip.....	32
Državna matura	34
Psihin kutak	36
Spli'ski đir.....	38
Valentinovo	39
Maturalno putovanje	40
Maturalna večer	42

Školski list

Graditeljske obrtničke i grafičke škole u Splitu
Broj 12
veljača 2011.

Nakladnik

Graditeljska obrtnička i
grafička škola u Splitu
Matice hrvatske 11
Tel.: 021/558 430
www.goggs.hr

Voditeljica novinarske grupe

Zorana Bašić, prof. hrvatskog jezika
i književnosti
Novinarska redakcija
Učenici, aktiv hrvatskog jezika
Grafičko uredništvo
Marko Dragun, Sonja Ortner ...

Uvodna riječ

Dragi učenici!

Još jedna godina zbiljanja je za nama. Zajednički smo stvarali bolje uvjete za rad i učenje u našoj školi. Vi, s vašim idejama, vlastitim afinitetima i stavovima, a mi kao vaši koordinatori i savjetnici. Rezultat nije izostao.

Tako ćemo prošlu godinu pamtiiti po mnogo čemu.

Kao domaćini 15.-og državnog natjecanja učenika graditeljskih i geodetskih škola Republike Hrvatske i 2. državnog natjecanja učenika iz Obrazovnog sektora grafička tehnologija i audiovizualne tehnologije postigli smo izniman uspjeh i pokazali svoje rezultate kroz osvojena prva mjesta za zidare i rukovatelje građevinskim strojevima u području graditeljstva, te prvog mjesta iz grafičke tehnologije i smotre fotografije u području grafike. Svi naši rezultati stoje iza nas.

Čestitam vam na svim dosadašnjim uspjesima, a bilo ih je na županijskim, državnim, europskim, a ovog puta i u svjetskim okvirima.

Uistinu se možemo pohvaliti bogatim humanitarnim radom kojim smo pomogli mnogima. Ne treba se hvaliti, ali treba znati cijeniti napor, želju, entuzijazam i volonterstvo. Dobrotvorne akcije su važne i korisne, žele uvesti novu kvalitetu odnosa i komunikacije. Škola može biti bolja, ljepša, humanija. Mi nastojimo biti takvi.

Isto tako njegujemo kontinuiranu suradnju naše škole s drugim školama i učeničkim domovima, sa stručnim, kulturnim, vjerskim organizacijama s ciljem međusobnog povezivanja i izmjene iskustava.

Izdvojio bih ovdje zajedničku suradnju s udrugom *Sto koluri* za pomoć djeci s poteškoćama s kojom smo ostvarili zapažene rezultate.

Također smo svjesni prisutnosti nasilja u današnjem društvu i školama, stoga smo se osvrnuli na svakodnevne probleme naših učenika i htjeli pokazati da naša škola djeluje protiv toga. U skladu s tim, spomenuo bih i važnost obitelji i svakodnevnice komunikacije s djecom koja u posljednje vrijeme izostaje. Obitelj je temeljna okosnica svakog društva, od početka povijesti do danas.

Svjesni smo da zajedno trebamo učiniti sve za vas, dragi učenici, da vam osiguramo bolju budućnost. Neka vam ova godina, godina obitelji, pokaže važnost zajedničkog uspjeha. Jer, obitelj činimo i mi, zajedno s vašim roditeljima.

I na kraju zapamtite: „**Ne pokušavajte postati čovjek od uspjeha, pokušajte biti čovjek od vrijednosti!**“ *A. Einstein*

Vaš ravnatelj

Ivan Kovačević, dipl. ing. grad.

Humanitarna prodaja

radova naših učenika

Maturalni radovi učenika ove godine su poslužili i u humanitarne svrhe. Organizirali smo Božićnu prodaju radova naših maturanata, a sav prihod poklonili smo potrebitima grada Splita.

Učenici su po vlastitom katalogu samostalno prodavali svoje radove po prigodnim cijenama..

Gradimo zajedno našu Hrvatsku!!!

15. državno natjecanje učenika graditeljskih i geodetskih škola RH

Škola je bila i domaćinom 15.-og državnog natjecanja učenika graditeljskih i geodetskih škola Republike Hrvatske u znanjima i vještinama građenja "Gradimo našu Hrvatsku".

Natjecanje se održalo od 25. do 27. ožujka 2010. godine u našoj školi.

Natjecanje se održavalo na nekoliko razina. Natjecali su se učenici svih hrvatskih srednjih graditeljskih i geodetskih škola u zanimanjima: zidar, soboslikar, rukovatelj građevinskih strojeva, keramičar, monter suhe gradnje.

Učenici keramičari i soboslikari odrađivali su svoje zadatke u splitskoj bolnici Firule i time ujedno sudjelovali u humanitarnoj akciji obnove iste.

Monteri suhe gradnje zadatke su odrađivali u školskim radionicama, a rukovatelji građevinskih strojeva i zidari u krugu škole.

„ Ako ikad navratite u Split, ne spuštajte pogled na pločnik jer tamo ćete naći samo ono što je ljudska ruka izgubila, podignite pogled k tisućljetnim zdanjima koje je ljudska ruka napravila.“

Vedran Matošić

Naši učenici ostvarili su zavidne rezultate:

Dino Carić i Nedjeljko Kliškinić - 1. mjesto zidari (mentor: Leo Pisac, struč. učitelj);

Toni Dragičević - 1. mjesto rukovatelj samohodnim građevinskim strojevima (mentor: Ines Topić Vuko, prof.)

2. državno natjecanje

učenika iz Obrazovnog sektora grafička tehnologija i audiovizualne tehnologije u natjecateljskim disciplinama

Bilo nam je zadovoljstvo biti domaćinom 2. državnog natjecanja učenika/ca iz **Obrazovnog sektora grafička tehnologija i audiovizualne tehnologije održanog od 28. do 30. travnja 2010. godine.**

Na državnom natjecanju sudjelovalo je 8 škola, 38 učenika i 19 mentora. Državnim natjecanju prethodilo je školsko natjecanje. Najbolji učenici iz svake škole plasirali su se na državno natjecanje koje se odvijalo u tri natjecateljske discipline: grafička tehnologija, grafički dizajn i multimedija. Natjecanje u grafičkom dizajnu odvijalo se kao pojedinačno natjecanje, a natjecanja u grafičkoj tehnologiji i multimediji kao timski natjecanja s dva učenika u timu.

Naša škola može se pohvaliti iznimnim rezultatima u svim disciplinama.

Prisjetimo se nagrađenih: **Dijana Ančić i Eddie Benzon** - 1. mjesto iz grafičke tehnologije (mentor: prof. Mirko Jurko);

Paula Skelin - 1. mjesto u smotri fotografije (mentor: prof. Duška Boban).

U ovoj izuzetno ekspanzirajućoj struci koja je u posljednjih dvadeset godina doživjela svoj potpuni preobražaj i od starih tehnologija postala informatička i softverska sila - naša se škola izvanredno dobro snašla i vrlo često bila nositelj promjena i poboljšanja. Izradivali smo brojne programe, prilagodbe, a tvorci smo i jednog od najmodernijih programa u našoj zemlji - multimedijски i web dizajner, što se smatra najatraktivnijim zanimanjem sadašnjosti i budućnosti.

Aktivni na polju grafike, možemo s ponosom reći da smo doveli grafiku u Dalmaciju, obrazovali brojne kadre koji je danas u struci.

Kako grafika nije jedina djelatnost škole, već su to umjetnost i graditeljstvo - uloga nam je vrlo često bila logistička, kroz oblikovanje i tisak brojnih tiskanica, plakata, kataloga i drugog promotivnog materijala.

Petnaest godina izdajemo školski list „Slog“ koji se redovito plasira na državno natjecanje Lidrano, a izrađuju ga učenici kao ogledni primjerak struke na svim razinama - od priprema do tiska.

XI. ŠKOLSKO NATJECANJE

GRADITELJSKE OBRTHNIČKE I GRAFIČKE ŠKOLE U SPLITU ZA DRŽAVNO NATJECANJE SREDNJIH ŠKOLA KOJE SE OBRAZUJU U PODRUČJU LIKOVNIH I PRIMIJENJENIH UMJETNOSTI I DIZAJNA NATEMU POTICAJ „KALEIDOSKOP“

Maslačak
NORA BAUK
kaširani papir

Na XI. školsko natjecanje – izložbu, na zadanu temu „KALEIDOSKOP“ odazvalo se 35 učenika iz zanimanja dizajner unutrašnje arhitekture, aranžersko-scenografski dizajner, dizajner metala i dizajner keramike, od drugog do četvrtog razreda, i pokušalo odgovoriti na temu.

Odabir uradaka prezentiran je dana 26. 1. 2010. u školskoj crtaonici u prisutnosti svih mentora i ocjenjivačkog povjerenstva.

Aurora borealis (Južna zora)
ANA KADIJEVIĆ
kombinirana (metal, staklo)

Konji
IVAN BULJAN
obrađeni brušeni tombak (metal)

Kaleidoskop
MIA ŠANTIĆ
fotografija

Zatvoreni odsjaj
MATEA BUČAN
kombinirana (staklo, keramika)

Jedanaesto školsko natjecanje u crtanju provedeno je za učenike, najbolje crtače, trećih i četvrtih razreda zanimanja aranžersko-scenografski dizajner, dizajner unutrašnje arhitekture, dizajner keramike i dizajner metala koji se obrazuju u umjetničkim zanimanjima u Graditeljskoj obrtničkoj i grafičkoj školi u Splitu.

Na ovom natjecanju sudjelovalo je 20 učenika koji se izdvajaju po svojim crtačkim sposobnostima koje su odabrali njihovi profesora crtanja i slikanja.

Provjera crtačkih sposobnosti učenika provedena je 23. 1. 2009. u školskoj crtaonici u trajanju od 2 sata.

Učenici su se izražavali tehnikom u ugljenu, na temu – poticaj (koju je zadao organizator Državnog natjecanja) CRTANJE PORTRETA PO PROMOTRANJU – živi model.

Bubamare
ANTONIJA DRNAS
kombinirana (keramika, staklo)

Profil
VANA MRŠIĆ
obrađeni polirani tombak (metal)

Hrvatska kasicica
MARIO PEKO
drvo, pleksiglas, ogledalo

Tragovi svjetlosnog hrama
LARA RADIĆ
staklo

Vatromet
MATEA BUČAN
kombiniran (keramika, mesing)

Vertigo
IVANA VRGOČ
keramika

Natjecanja...

Rozeta
KATARINA ERCEG
kombinirana (stiradur, gips, staklo)

Spirala po Brewster-u
ZRINKA RUŽIČIĆ
metal

Mentori našim učenicima bili su profesori iz umjetnosti i dizajna:
prof. Duje Rončević
prof. Tanja Ukas
prof. Ivana Čulić
prof. Tina Divić
prof. Nastja Radić
prof. Antonela Zagorac

TRADICIONALNA IZLOŽBA UČENIČKIH RADOVA

Povodom kraja nastavne godine opet smo, tradicionalno, upriličili izložbu u Galeriji konzervatorskog zavoda u Porinovoj ulici.

Izložba je presjek najuspješnijih radova dizajnerskih usmjerenja škole: dizajnera keramike, metala, aranžersko-scenografskih dizajnera, dizajnera unutrašnje arhitekture, te multimedijskih dizajnera. Radovi su nastali unutar redovnih nastavnih programa ili su završni, maturalni radovi.

Posjećenost izložbe je bila velika, a posjetitelji su se mogli upoznatiti s kvalitetom rada u području dizajna i multimedije.

“Dočekala nas je jedna od američkih noćnih mora, u naše škole uselio se sustav prepun nasilja, koji je učionice pretvorio u ratišta. Umjesto pripreme za život, jer odgoj se treba donijeti iz kuće, naše škole su se pretvorile u borilišta, nastavnici su počeli gubiti bitku. Poniženi su i stjerani u kut, prepušteni učeničkom maltretiranju. Tražiti pravdu ne mogu, a zapravo i gdje bi, kada su učenici zaštićeni kao lički medvjedi, kojima društvo ne dopušta padanje ni onog najmanjeg papera od dlakica s meke dječje brade. Najmlađem nasilniku bilo je tek sedam godina, dovoljno da ga se smatra djetetom, i gle apsurdno, nedovoljno za proglašavanje mladim delinkventom koji je učiteljicu izudarao tupim predmetom. Gdje leži krivac za ekspanziju učeničkog nasilja? U sustavnom zanemarivanju potreba mladih, kako neki stručnjaci tvrde? Kao da je učenicima nekada, u vremenima kada su šake u školama služile za pisanje a ne tuču, tekao med i mlijeko. U internetu, ratu koji je ostavio traume? Možda. Ako mi dopustite, držim da su krivci ovakvog ponašanja zapravo sami roditelji, glavom i bradom, upravo oni koji na brutalnosti neodgojenog potomstva reagiraju zapanjenim licima, te objašnjenjima kako tako nešto njihova Veličanstva nikada ne bi napravila.”

Listajući novine na rano jutarnjoj kavi prije početka prvog sata upravo nam je naslov upao u oko. Nije nam preostalo drugo nego pročitati članak, u cijelosti, što se baš i ne događa često. I gle, malo domišljatosti, koja smiješna primjedba i dovoljno prostora za zapitati se: „Što je to zapravo nasilje?“, „Je li uistinu prisutno u našim redovima?“, „Je li stvarno ili samo rezultat nespretnih okolnosti?“

Krenuli smo u istraživanje....

Nasilje među učenicima

Što učiniti kada vas netko uvrijedi? Pognuti glavu? Uzvratiti? Okrenuti se i otići? Zar se svi nismo nekada našli u istoj ili sličnoj situaciji? Što je, zapravo, nasilje?

Nasilje među učenicima je oblik agresivnog ponašanja učenika prema drugoj osobi, sebi ili imovini. Kada se dvije osobe jednake snage tuku ili vrijeđaju to jeste nasilje, ali uglavnom nije zlostavljanje. Nasilništvo ili zlostavljanje je zbir namjernih negativnih postupaka koji su dugotrajni (2-3 puta mjesечно i češće), opetovano usmjereni na istog učenika (uglavnom slabijeg) od strane jednog učenika ili grupe (najčešće 2 – 3 učenika zlostavljaju jednog). Negativni postupci su namjerno zadanje ili nastojanje da se zada ozljeda ili neugodnost drugoj osobi. Najčešće uključuju fizičko, psihičko nasilje te izolaciju. Nasilništvo se može podijeliti u oblike i podvrste:

- fizičko – udaranje, guranje, nanošenje boli, uzimanje osobnih stvari, čupanje, fizičko sputavanje,...
- verbalno - ruganje, ucjenjivanje, zadirkivanje, ogovaranje, omalovažavanje, nazivanje nadimcima koji se djetetu ne sviđaju, ismijavanje, prijetnja,...
- izolacija / socijalno/emocionalno nasilništvo – negativno procjenjivanje ili pritisak na druge da se ne druže, ogovaranje, ignoriranje, uvredljive grimase i kretanje, namjerno isključivanje i nepozivanje u društvo, ...

Odmjeravanje snage među pojedinim učenicima, zadirkivanje, guranje ili izru-

givanje oduvijek su bili obilježje školskih dana, i tako je generacijama. No, današnji oblici agresivnog ponašanja odavno su izgubili obilježje bezazlenog dječjeg dokazivanja, a u našim školama sve češće susrećemo učestalo fizičko nasilje kojeg provode pojedinci nad svojim mladim školskim kolegama ili vršnjacima.

Ovaj fenomen u svim svojim oblicima i varijantama u svijetu se danas definira kao bullying, agresivno ponašanje pojedinac u škola koje nerijetko prerasta u otvoreno i opasno nasilje. Fizičko nasrtanje, zastrašivanje, iznuđivanje novca, uzastopno uznemiravanje, najrazličitije prijetnje, verbalni obračuni, i ko zna kakve sve metode koje primjenjuju nasilni pojedinci, prava su mora za školarce koji se svakodnevno suočavaju s ovim problemima.

Nedisciplinirani učenici stvaraju opću negativnu atmosferu, zbog čega, na žalost, trpi ostatak učenika. Nasrtljivost, gurkanje, tuca, brbljanje, kašnjenje i nedolično ponašanje, sve su faktori koji narušavaju radnu disciplinu.

Roditelji i škola igraju presudnu ulogu u podučavanju svakog djeteta samodisciplini. Samodisciplina je sposobnost razumijevanja situacije, zauzimanja odgovarajućeg stava u odnosu na vlastito ponašanje te primje-

reno ponašanje u odsustvu odraslih.

Nalazimo se u vremenu kada je tehnologija uzela maha iznad svega i bitno je spomenuti Internet koji je djeci dostupan od ranih godina u svrhu učenja i napretka, ali iza toga se kriju i mnoge opasnosti. Iako pruža dostupnost različitim informacijama, komunikaciju s velikim brojem ljudi, korisnici mogu biti izloženi uznemirujućim ili agresivnim e-mail porukama, različitim napadima preko današnjih najpoznatijih društvenih mreža. I tada se pitamo što učiniti, kako to spriječiti. Dužnost društva u cjelini je da osigura sigurno okruženje u školi za svakog pojedinca, jer svako dijete ima pravo na obrazovanje i svako dijete ima pravo da se osjeća sigurno i zaštićeno...

Bullying, odnosno nasilništvo, ne smije imati mjesta u školi. Pravovremenim poduzimanjem koraka protiv bullyinga mogu se značajno poboljšati uvjeti rada za sve učenike i pozitivno utjecati na opću klimu u svakoj školi. Ako uzmemo u obzir sve podatke vezane za nasilje možemo zaključiti da među učenicima zaista postoje prepirke, neprimjerene riječi, naguravanje, tuca, ali također i zavist i ljubomora koje sve to pokreću. Smatramo da većina toga polazi od doma i kućnog odgoja. Pitali smo učenike kako oni doživljavaju nasilje u školi.

Što učenici misle o nasilju?

...Ne želim viku i batine
Kišu ni oblaku
Želim majčine poljupce
Sunce i iskrene osmijehel!

Sad zaustavi vrijeme
Da bude nam lijepo
Prijatelje drage pokraj mene
Da voli me netko!

Ne okreći glavu nasilju
Sutra to možeš biti ti
Ja ću te spasiti ljubavlju
Zajedno ćemo kroz život mi!

Nikolina Marić, 1.b

...Mislim da postoji nasilje u školama, iako u svojoj školi to rijetko susrećem. Do nasilja dolazi zbog različitosti odijevanja, mišljenja, podržavanja različitih stvari. Ne-ki ne mogu shvatiti da svatko ima pravo na svoje mišljenje i da zbog različitosti nemaju pravo vršiti nasilje nad drugima. Nasilje se ne može spriječiti, jer koliko se god trudili uvijek će postojati neki ljudi koji misle da se nasiljem rješavaju problemi... S. O. g4.a

... Svaki učenik mora poći od sebe. Smatram da učenici koji vrše nasilje nad nekim, nemaju kućnog odgoja te ne poznaju drugi način da se dokažu među svojim vršnjacima... I. U. g4.a

... Jednog dana u naš razred došao je dječak, miran i povučen dječak. Svi su ga zavoljeli na prvi pogled. Taj izraz njegovog lica i bol u oku bila je vidljiva. Razlog je bio nasilje u školi koju je prije pohađao. Jako mi je drago što je tu bol zamijenila sreća, taj tužni pogled, veliki osmijeh. Snašao se u našoj školi, veoma dobro. Mislim da prijatelji imaju veliku ulogu u tome... P. B. 1.b

...Naravno da nam je sigurnost vrlo bitna stvar u životu jer se osjećamo slobodno i opušteno. No, što ako je nemamo?! Tada smo ugroženi, mali i „izgubljeni“ u ovom svijetu gdje moć uvijek prevlada. Zapitate se: „Zašto baš ja?!“ Žrtva sam nasilja, ne bilo kakva žrtva, već NEVINA. Kako biti pametan i sposoban kada je potrebno svakodnevno čuvati sebi leđa. Uzaludno je živjeti u brzini i strahu... U životu postoji dobro i zlo! Šteta što je zlo prevagnulo... B. T. g4.a

...Mnogo je razloga zbog čega bi bilo nasilja u školama, najčešće ljubomora, zavist, pohlepa ili umišljenost učenika, ali to ne opravdava nasilje, niti je dobro da bude prisutno bilo gdje, a najmanje u školi. Mnoga djeca nisu ispunila tuđa očekivanja, pa postaju predmet vrijeđanja u školi, što poslije stvara osjećaj manje vrijednosti... G. K. 2.b

...Nasilje u društvu postala je svakodnevna pojava, a ono najčešće, među djecom, događa se kao rezultat dječje zapostavljenosti, koliko od strane roditelja, toliko i od strane društva. Smatram da bi se učenici trebali više angažirati oko svog ponašanja, jer nije pravedno da ostali zbog toga ispaštaju. Nasilje treba suzbiti razgovorom s obitelji i razvijanjem samopouzdanja u sebe... A. G. g4.a

...Po meni nasilje počinje u problematičnim obiteljima. Djeca koja su od ranog djetinjstva izložena bilo kakvom nasilju, svoje frustracije i nemoć rješavaju ponovno nasiljem. Osim toga mladi često posežu za dokazivanjem i tako upadaju u loše društvo. Društvo se premalo bavi obiteljima, a previše politikom... K. D. 1.a

...Do nasilja u školama dolazi zbog različitosti. Najčešće su to verbalne primjedbe koje, osobe koje ih trpe, čine manje vrijednima... L. M. g4.a

...Nasilje je sve ono što vrijeđa temeljna prava osoba. Sve je više učenika koji svojim ponašanjem ometaju rad u razredu, neprijateljski su raspoloženi te neprimjerenim komentarima maltretiraju i zlostavljaju druge. Na taj način traže pažnju i žele biti poštovani, ali njihov problem je što ne razlikuju poštovanje od straha te tako žele impresionirati druge... M. M. 2.b

...Prihvatio i sebe i druge upravo ovakvima kakvi jesmo, za dobrobit svijeta nas! Jer, nitko od nas nije savršen... D. V. 1.b

I na kraju,

Složit ćemo se s navedenim i kazati da svatko čini pogreške. Pogreške su normalne, griješiti je ljudski. Ljudi znaju kad su pogriješili. Čak i dijete razumije kad nešto potrga ili povrijedi nekoga. Krivnja i kritika pridonose obrambenom ponašanju. Ljudi grade zidove oko sebe i koriste ogromnu energiju na racionalizaciju prošlih pogrešaka kako bi zadržali samopoštovanje. Naučiti popravljati pogreške važno je životno umijeće. Ljudi kojima je u djetinjstvu dopušteno popravljati pogreške, velikodušni su u razumijevanju pogrešaka drugih. A kad odrastu, ti ljudi neće kažnjavati.

ODRASTANJE BEZ NASILJA!
KAKO?!

Projekt edukacije učenika i njihovih roditelja o modelima sprječavanja svih oblika nasilja

provodi se uz financijsku potporu:

Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi i
Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti

STOKOLURI

MUP RH - PU SPLITSKO DALMATINSKA
ODJEL ZA MALOLJETNIČKU DELIKVENCIJU

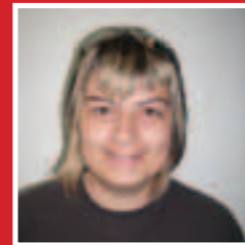
GRADITELJSKA GBRITNIČKA I
GRAFIČKA ŠKOLA U SPLITU

OS BLATINE ŠKOLARE
SPLIT

Božićna čarolija

Svi koji se u božićno vrijeme nađu u atriju mogli bi se ugodno iznenaditi jer su u to vrijeme u njemu izloženi maštoviti radovi naših učenika. Naši aranžersko-scenografski dizajneri izrađuju uistinu impresivne radove. Ove godine predstavili smo maturalni rad naše prošlogodišnje maturantice, Ana-Marije Delalle.

Sve pohvale našim aranžersko-scenografskim dizajnerima! Bravo!

Tina Bečica, učenica Graditeljske obrtničke i grafičke škole u Splitu, izabrana je za najboljeg srednjoškolaca iz cijele Dalmacije u školskoj 2009./2010.

Otkad znam za sebe ...

... znam da mi se nekako uvijek u ruci nalazila olovka – moja želja za iskazivanjem u umjetničkom svijetu je počela već od najranije dobi dok sam stvarala svoje prve crteže Zekoslava Mrkve. Iskreno govoreći, kada sam tek upisala Graditeljsko obrtničku i grafičku školu, cijelu prvu godinu nisam imala blagog pojma što bi moj smjer (grafički urednik – dizajner) trebao točno biti i čime se ti ljudi, grafički urednici – dizajneri bave. Tek na drugoj godini mi je s vremenom postalo jasnije čime ću se jednog dana baviti, a imala sam sreću što mi se to i sviđalo. Ideja da ću jednoga dana bit dio svijeta koji nas svakodnevno okružuje, dio stvaranja svih tih reklama, poruka i ambalaža koje nas okružuju na svakom koraku, a da toga više nismo ni svjesni, me opčinjavala.

Željela sam se dokazati u svojim radovima, željela sam biti bolja od prosječnoga, a naposljetku sam (na trećoj godini) i dobila priliku za to. Kada je stigla objava za školsko natjecanje kojim se kvalificiramo na državno natjecanje moja je mašta automatski proradila i počela obrađivati moguće (i nemoguće) ideje za natjecanje bez obzira što u početku nisam znala o čemu se točno radi. Tema natjecanja je bila izraditi logotip, pozivnicu i ulaznicu za otvorenje Hrvatskog glagoljaškog muzeja. Tema je bila pomalo dosadna i staromodna (što se očitavalo u reakcijama prisutnih kad su nam objavili temu natjecanja), ali je samim time i bila još veći izazov za iskazati se. Kada su mi napokon jednog dana javili da sam pobijedila na školskom natjecanju i da se od tog dana počinjem pripremati za državno natjecanje, nisam mogla sakriti uzbuđenje.

Tijekom sljedeća dva mjeseca pripremanja i rada u glavi su mi se vrtjeli razni filmovi u vezi natjecanja : „Koliko će suparnika biti?“ „Koliko su oni bolji od mene?“ „Kako uopće izgleda natjecanje iz

grafičkog dizajna?“... Na dan polaska, zajedno s profesorima Markom, Elzom, Teodorom i Duškom, te kolegama Leom, Deom, Miroslavom i Željkom ukrcala sam se u kombi ispred škole, te krenula za Zadar. U Zadru su nas smjestili u predivnom hotelu, koji se nalazio nedaleko od srednje grafičke škole u kojoj se održavalo natjecanje. Uslijedio je uobičajeni govor ravnatelja, otvaranje natjecanja, a onda sutradan izlaganje radova te prezentacije. Večer prije izlaganja po stoti put sam pregledavala radove u hotelu - je li sve na broju, ponavljala prezentaciju i razmišljala o tome nedostaje li još što. Drugog dana natjecanja pojavila sam se ujutro postaviti svoj pano s radovima, a popodne me čekalo držanje prezentacije. Kada sam „stupila na scenu“ nestala je sva moja trema. U početku sam bila malo ukročena i prestrašena, ali uvidjevši da me svi pažljivo slušaju, opustila sam se. Još mi je samo preostalo pričekati rezultate. Vidjevši tuđe radove znala sam da je moj jedan od boljih, ali sam sumnjala da ću baš ja biti ta koja će pobijediti.

No ipak, rezultati su me šokirali, jer se ispostavilo da ipak jesam pobijedila! Fenomenalan je osjećaj kada si prvi na prvom državnom natjecanju. Zajedno sa svojim kolegama (od kojih su Miroslava i Željko također osvojili prvo mjesto, ali u području grafičke tehnologije) proslavila sam svoju pobjedu. Od tog dana je prošlo skoro dvije godine i ponekad se zapitam je li sve to bio san.

Ipak znam da nije, jer u svakodnevnom životu imam stalne podsjetnike na taj događaj. Zahvaljujući natjecanju stekla sam pravo na izravan upis na fakultet, osvojila priznanje, te poštovanje nekih ljudi, a i par novih prijateljstava. Evo vidite, zahvaljujući tome, sada će biti objavljen i ovaj članak o meni...

P.S. Zapamtite... trud se itekako isplati.

Tina Bečica

1. nagrada

VIZUALNI IDENTITET GLAGOLJAŠKOG MUZEJA • Mentor : prof. Elza Vukičević

Al' svijet je svijet, i ljudi tek su ljudi. Put vedra neba diži svoje čelo. I budi svoj!

A. Šenoa

Piše_Klara Marta Danolić_3.b

O dakle proizlazi ljudska težnja za uklapanjem? Čine li nas društvene norme i želja za moralnošću boljim ljudima ili gubimo sebe? Zaboravljamo li tko smo u težnji za boljim? Je li dovoljno samo postojati da bi se nazivali ljudima? Kako ostati vjerna sebi?

Svaki čovjek je unikat. Stari ljudi su rekli "sto ljudi, sto čudi". Ali, svi se ljudi iz nekog razloga žele uklopiti u cjelinu. Okružuju se grupicama ljudi i trude se ponašati i razmišljati kao oni. Prihvataju njihove mane i vrline nesvjesni da usvajaju njihove osobine. U želji da budu djelom nečega zaboravljaju sebe, prilagođavaju se i postaju nesigurni. Oni koji ne žele biti uklopljeni, oni

ustraju u sebi samima, svojim odlukama, željama i težnjama. Oni ljudi koji se ne boje biti drugačiji, posebni i svoji nailaze na odbijanje od strane većine. Društvo je stvorilo pisana pravila kojih bi se svi ljudi trebali pridržavati. Isto tako netko negdje je rekao što je lijepo, što je ispravno i što svakog čovjeka čini sretnim. Protiviti se tome značilo bi protiviti se većini, a u usporedbi s većinom jedan glas je premalen da bi bio primjetan. U potrazi za idealom koju nam je društvo nametnulo ljudi su izgubili sebe. Zaboravili su svoje želje i težnje. Oni koji nisu htjeli pristati na uvjete većine proglašeni su nenormalnima. Netko negdje je također rekao da moramo biti bolji, veći, brži i izdržljiviji. Nismo ni trepnuli, a ljudi su već

započeli besmisleni utrku sa životom. U toj utrci više ne teže za dugotrajnom srećom, trenutno zadovoljstvo je postalo važnije. Cilj naravno opravdava sredstva. Zašto onda ne bismo pregazili nekoga ispred nas radi nečega što nam je netko rekao da će nas usrećiti? Jer, navodno je sreća danas povoljna, a biti čovjek je skupo. Biti čovjek? Dobili smo recept za to. Puno sebičnosti, dva prstohvata drskosti i oduzeti svaku moguću nesigurnost.

Ova priča nema poantu. Ili je većina neće primijetiti. Zapravo, nakon dva sata pisanja možda čak i nije teško zaključiti... Biti svoj je možda najteža odluka koju možemo donijeti i naići ćemo na neodobravanje... Ali, to je ipak najkraći put do sreće i čistog obraza.

Različitost je naša snaga

Piše_Antea Biskupović_1.b

Iznikli smo iz usađenih navika i stečenih znanja. Naše pojave zrače unutarnjom snagom i nemoći. Zakoračili smo u stvarnost, a da nismo za sobom zatvorili vrata dječjih snova.

Jutra naših djetinjstva započinjala su osmijesima ili suzama, dok su nas budili prisni ili strani ljudi na stazi naših postojanja.

Ta jutra, maglovita i čista, ta jutra obasjana zrakama sunca bila su duši priprema za podne života. Svi oni koje smo izabrali i koji su birali nas karike su u lancu naših iskustava. Sve dobro i loše, doživljeno ili propušteno, odvijalo se baš kada i kako treba, sa svrhom i razlogom, za svakog posebno. Iz toga se rodila različitost.

Probudila je našu svijest i pridala nam vlastite ključeve svih budućih trenutaka.

Shvaćamo da nitko od nas nije isti, ali svatko od nas je poseban. I svatko do nas nije tu samo za sebe, već je izbran i za druge. Pojedinaac dolazi do izražaja svojim vrijednostima, a oni oko nas nekim drugim vrlinama (isto tako je s manama). Osjećaj pripadnosti i prihvaćanosti svakom ulijeva samopouzdanje. To samopouzdanje prati nas kroz posljednjepodneva naših postojanja. Ona su najvažnija na našem ovozemaljskom putovanju. U njima sve različitosti i raznovrsnost onoga što smo učinili i još uvijek činimo pripreme su za odlazak na počinak.

Gledat ćemo naše sutone ispunjeni zadovoljstvom kroz zalaske sunca ili pak sjedeći u tami i samoći dok kiše suza lupaju na vrata našeg uzalud potrošenog vremena, baš kao što su započinjala naša jutra.

Zaspat ćemo u miru vječnosti kao nagradi ili nemiru kao kazni.

Ljudi praštaju sve osim iskrenosti

Piše_Andrea Golijanin_4.a

U današnjem smo svijetu sve više suočeni s činjenicom da je svakim danom sve teže odrediti razliku između dobra i zla jer je promjena samog društva u odnosu na ono prijašnje, izuzetno značajna i vidljiva pa smo zbog nekih modernijih shvaćanja i mi promijenili pogled i stav o svijetu, ljudima i životu općenito.

Avangarda današnjeg društva učinila nas je pomalo sebičnima i narcisoidnima jer smo počeli sebi pridavati veći značaj nego što ga zapravo zaslužujemo, a svi ostali su nam postali „bića drugog reda“, a često ne niti drugog.

Upravo zbog takvog stava ljudska taština sve više raste, postajemo materijalisti, mislimo da se novcem može sve kupiti i da nitko nije dobar kao mi te sve zasluge pripisujemo sebi, na druge gledamo s visoka, a tko smo mi zapravo? Samo obični ljudi, dio društva i čovječanstva bez kojeg ne bismo mogli opstati.

Istini za volju, nisu svi ljudi takvi, no htjeli to priznati ili ne svi se mi bar na trenutak smatramo pametnijima, mudrijima i općenito vrjednijima od onog što zapravo jesmo, a najpametnije se osjećamo u trenutku kada dobijemo priliku davati savjete i čitati lekcije za koje smo svjesni da ih se mi sami u takvoj situaciji ne bismo mogli pridržavati te smo pak zaludeni činjenicom da smo toliko „mudri“ i cijenjeni da nas drugi pitaju za mišljenje

pa u nama proradi taština i na trenutak budemo uvjereni kako bismo mi sigurno postupili drukčije, a možda se ne bismo ni doveli u takvu situaciju. Da, naravno, pa ipak smo mi najpametniji, mi si takvo što nikada ne bismo dopustili, mi smo racionalni, stojimo čvrsto na zemlji. Da, da... Sve je to tako, samo što se najčešće u tim situacijama, kada naše samopouzdanje dosegne svoj maksimum, dogodi i nama isti ili sličan problem... A što onda? Više nismo tako pametni. Tada nastaju problemi. Pomalo povrijeđenog ponosa postajemo svjesni realnog stanja stvari i činjenica da nije svijet onakav kakvim smo ga gledali do prije koji trenutak ili možda jest, ali što se onda s nama dogodilo?

E, tada se nađe netko tko bi ti možda iz dobrih, a možda i ne iz tako dobrih namjera, već zbog vlastite oholosti skrenuo pažnju na svoje greške. Tada se taj drugi pretvara u bivšeg nas i lije svoju životnu mudrost razdvajajući nosom oblake. Tada dolazi istina na vidjelo. Ta istina boli i nitko je ne želi čuti jer ne postoji dovoljno dobar trenutak kada bismo bili u stanju čuti sve što bismo trebali... I nije istina da svi tražimo istinu. Istina je da svi tražimo laž. Laž koja će nam ulijevati lažne nade, graditi lažno samopouzdanje, buditi lažnu mudrost.

Istina nije na cijeni, nikad nije ni bila jer se ljudi s njome ne mogu pomiriti, prihvatiti, a najmanje oprostiti.

Previše je kontradiktoran

ovaj današnji svijet jer se sada čini da je istina ono loše, a laž ono dobro, a to ne bi trebalo biti tako.

Sami smo zato krivi jer smo zapravo svi previše konfliktne ličnosti, sukobimo se sa sobom i svijetom oko sebe, s onima koji nam žele loše, a još češće s onima koje nam žele dobro... I onda se imamo pravo žaliti na svijet.

Svijet je takav kakvim smo ga stvorili, mi smo ga stvorili, mi smo dio njega i sami smo takvi, pa zašto se onda uopće bunimo?!

Posljednji ditiramb

(IZ ZBIRKE NARATIVNE POEZIJE)

Piše **Stipe Gugić_g4.a**

Ne budite sanjara!

Rekoše mi da si mrtav, da ne otvaraš oči već dugo
Nikad nisi opraštao, uvijek si odmah sve zaboravljao.
Jesi li zaboravio i na nas?
Ti ljubiš neizmjereno, naša srca su besramna
I radostan si, mi samo znamo patiti.
Tražiš istinu, a mi smo je davno zakopali.
Uvijek se smiješ, mi ljudi strahujemo.
Poznaješ ljepotu, mi je nikad nismo ni sreli.
Posjeduješ tako divne riječi, naši jezici su zli.
Odavno si već slobodan, mi smo postali nesvjesni robovi svega.
Živimo u kaosu neviđenog rata – reci mi – kako izgleda mir?
Poklonili smo se novcu i ovom modernom vremenu, a ti ni kruha ne tražiš?
Rekoše mi da si mrtav, da ne otvaraš oči već dugo
A ni ne slutimo koliki smo slijepci i da vidiš bolje od nas!
Ne budite sanjara izgubit će se u javi.

detalj s naslovnice zbirke narativne poezije

Nada

Sve je trulo. Raskidano poput bluda
Bura sušila dvore mojega suda.
A dani polako iz ruku bižidu
Kuda li ovi izgubljeni pomorci idu?
Gren i ja s ljubovlju cilon tebi
Da me nesritna pripoznala ne bi.
Sumnjadu u me proždrljivo more
Tražeć bokun sriće skupo platija vapore.
Bidne barke ne vode tvome kraju
A i zvizde tugon trepere sjaju.
U mojem srcu vična si popu žedni agava
Al osičan da je ovo zlato svo za badava.
Ja ne grlin one ča se pivajuč daju
Samo oču uspomene lipega života u procvitalu maju.
Sad mi je žal s ove strane škoja
U nadi da ćeš niknit i bit moja. Ludo moja!
Sve je se počupalo sem radosnih neki
Ča vide lipotu daljina daleki.

15. Sajam SASO od 20. do 24. listopada 2010.

Sajam SASO

Naša škola predstavila se na tradicionalnom sajmu SASO velikim brojem učeničkih radova. Svakodnevno su bile organizirane radionice u kojima su sudjelovali učenici pod vodstvom mentora.

Na nacionalnoj ljestvici, SASO predstavlja jedan od najznačajnijih sajmova za graditeljstvo, drvnu i metalnu industriju, alate i opremu, elektrotehniku, energetiku i telekomunikacije, te obrtništvo i malu privredu. Prvi put je održan 1996. godine i tradiciju njeguje do danas.

Sajam SASO izvrsna je prilika za susret poslovnih posjetitelja, malih i srednjih poduzeća, arhitekata, inženjera i investitora: čak 73% posjetitelja sajma vlasnici su poduzeća, donositelji poslovnih odluka ili imaju veliki utjecaj pri njihovom donošenju.

Graditeljska obrtnička i grafička škola u Splitu predstavila se i na ovogodišnjem, 15. tradicionalnom, sajmu SASO koji se održao od 20. do 24. listopada na Žnjanu u Splitu.

U Paviljonu 1 posjetitelji su imali priliku upoznati našu školu i razgledati radove naših učenika gdje su svakodnevno bile organizirane radionice iz aranžersko scenografskog dizajna, dizajna metala, dizajna keramike i web dizajna. Posjećenost je bila velika, a svi su imali priliku sudjelovati.

100 godina HAJDUKA

PROGRAM PROSLAVE

4. veljače

- predstavljanje knjige *Hajduk u Evropi* autora Jurka Gobića

11. veljače (20.30 sati)

- glazbeni koncert: Mate Milekovića, Wenka Čeca, Zorica Krivjanić i Mape Milan u Gradskoj sportskoj dvorani u Makarskoj, a organizator Turzide Makarska d.o.o.

13. veljače

- prijateljska nogometna utakmica Hajduk – Slavia Prag
- svečana akademija u režiji redatelja Krešimira Dolenčića
- utakmica u katedrali sv. Duje u Splitu
- predstavljanje spomen-ploče na Starom placu i na Poljudu

Sredinom veljače

- izložba Udruge kolekcionara Bili tići

Krajem veljače

- prvi broj *Hajdukova* magazina

Počelo je prije sto godina... Priča o Hajduku živi... I još traje.
Stoga je naša škola obilježila prvih sto godina
splitskog kluba prigodnim plakatom i stihovima izrečenima još davne 1911. godine.

Ponos Splita i Dalmacije, Hrvatski nogometni klub Hajduk, slavi veliki jubilej, sto godina od osnutka. U nedjelju 13. veljače navršit će se punih sto ljeta otkad su splitski studenti u Pragu osnovali nogometni klub. Fabijan Kaliterna, Lucijan Stella, Ivan Šakić, Vjekoslav Ivanišević, a po nekima i Vladimir Šore, osnovali su Hajduka nakon što su gledali nogometnu utakmicu između praških klubova Sparte i Slavije. Potom su došli na ideju utemeljiti klub u rodnome gradu.

Cijela godina je u znaku proslave. Manifestacije kojima se obilježava "prvih" sto godina Hajduka – jer, kako se kaže među navijačkim pukom, svi smo mi prolazni, samo Hajduk živi vječno - traju kroz cijelu 2011. godinu, točnije počele su već prošle godine. No, naravno da je najviše događaja u veljači, mjesecu kada pada jubilarni stoti rođendan 'majstora s mora'. Središnji događaj u okviru proslave stogodišnjice Hajduka jest prijateljska utakmica sa Slavijom iz Praga na Poljudu 13. veljače, na sam dan stotog rođendana. Isti protivnici odigrat će i "uzvratni" susret, u ožujku u Pragu, gdje se na put već spremaju i splitski navijači. Istoga dana održat će se svečana akademija u režiji poznatog redatelja Krešimira Dolenčića, kao i sveta

misa u splitskoj katedrali sv. Duje. Također će se postaviti spomen-ploče na dva stadiona na kojima je Hajduk igrao kroz svoju povijest – na Starome placu, sagrađenom ubrzo nakon osnutka, te na Poljudu, gdje se Hajduk preselio 1979. godine, nakon Mediteranskih igara u Splitu. Postavit će se i vijenci na grobove preminulih igrača i djelatnika kluba. 4. veljače bit će predstavljena knjiga Jurice Gizdića *Hajduk u Europi*, u kojoj su obrađene europske utakmice bijelih. Krajem veljače trebao bi izići i prvi broj *Hajdukova* magazina, u kojem će pisati novinari koji svakodnevno prate splitski klub. Za početak će magazin izlaziti svaka tri mjeseca, a ovisno o interesu mogao bi prerasti u mjesečnik. Sredinom mjeseca bit će otvorena i izložba Udruge kolekcionara Bili tići, koja će trajati tri tjedna.

Napokon – himna

U programu proslave predviđeno je i postavljanje spomenika pred stadionom na Poljudu Luki Kaliterni, legendarnom Hajdukovom vrataru iz prvih dana kluba te trenerom iz dvadesetih i tridesetih godina prošloga stoljeća. Za proslavu će se izraditi i maskota Hajduka, kao i velika rođendanska torta. Predviđen je i izbor najbolje momčadi, igrača,

utakmice i gola u Hajdukovoj stogodišnjoj povijesti. Također će se izabrati i himna kluba. U obilježavanje ovog velikog jubileja uključila se i Slobodna Dalmacija, akcijom u kojoj sto članova žirija bira najbolju momčad u povijesti bijelih. Isto tako, naš će list tiskati posebne priloge u kojima će se obraditi svih 17 Hajdukovih titula prvaka. U čast stogodišnjice *majstora s mora* za kraj veljače je predviđeno i otvorenje Hajdukova fan shopa, kao i pokretanje online shopa.

Ime Hajduk dao je splitski gimnazijski profesor Josip Barač, jer su mu osnivači kluba u ured ušli *kao hajduci*.

Spomenuti događaj, kao i ostali iz prvih Hajdukovih godina, opisan je u dobro poznatome serijalu *Velo* misto Miljenka Smoje: **"Ušli ste kao hajduci, pa neka to bude i ime kluba koji ste osnovali"**, rekao je profesor Barač studentima osnivačima kluba. Na osnivanje hrvatskoga kluba u Splitu ubrzo su reagirali talijanaši, osnovavši klub pod imenom Calcio Spalato, koji je bio i prvi Hajdukov protivnik. Hajduk je pobijedio s 9:0. Splitski klub veći je ugled prvi put stekao 1923. godine, kada je na turneji po sjevernoj Africi pobijedio Olympique iz Marseillea. Temperamentnim Splitsanima to je bilo dovoljno da Hajduk postane glavna tema razgovora, a na povratku

je momčad dočekao praktički cijeli grad. Hajduk je ubrzo postao i inspiracija mnogim umjetnicima, pa je tako Ivo Tijardović 1926., u čast 15. godišnjice kluba, skladao operetu pod imenom *Kraljica lopte*. Godinu poslije Hajduk je osvojio prvu od ukupno 17 titula državnoga prvaka (zadnja je osvojena 2005. godine). Najslavnije razdoblje splitskoga kluba bilo je u sedamdesetim godinama prošloga stoljeća, kada su osvojene četiri titule prvaka i pet kupova bivše Jugoslavije. Tada i u osamdesetim godinama, posebno u prvoj polovici toga desetljeća, Hajduk je postizao uspjehe i u europskim natjecanjima, bio je jedan od najjačih klubova Staroga kontinenta, te je dva puta igrao četvrti nale Kupa prvaka, te jednom polufinale Kupa UEFA. Hajduk je osvojio i prvo prvenstvo samostalne Hrvatske 1992. godine. Još je 1995. godine igrao četvrtfinale Lige prvaka (prijašnji Kup prvaka).

Sve u svemu, bogata povijest, a Hajdukovi poklonici diljem Dalmacije, ali i Hrvatske, pa i dijaspore, uvjereni su kako je proteklo tek prvih sto godina njihova najdražega kluba, te kako će i u drugome stoljeću biti slavni dana, osvojenih trofeja začinjnih pjesmom i radošću.

CURE NA TERENU

Nikolina Čuk, 4.a

Tko je rekao da nije zadovoljstvo ići u školu? Družiti se? Jedva čekati taj dan u tjednu za opuštanje, zabavu, ali i fizički napor? Mi smo dokaz...

Naša škola, kao mjesto susreta različitih zanimanja, programa, izvanškolskih, može se pohvaliti i sudjelovanjem u brojnim izvannastavnim aktivnostima. Jedna od njih je i školski sportski klub „GOGŠ“. Tu se mogu ubrojiti mnogi sportovi kojima je cilj formiranje pravilnih stavova o vrijednosti tjelesnog vježbanja i važnosti unapređivanja zdravlja, a ponajviše poticanje na međusobno pomaćanje i na razvoj pozitivnih osobina ličnosti.

Ovog puta pozornost ćemo posvetiti odbojci, odnosno ženskom odbojkaškom klubu na čelu s profesoricom Tončićom Pisac.

Odbojka kao sport iznimno zanimljiv, dinamičan, atraktivan privlači zaista veliki broj naših učenica, od prvoga pa sve do četvrtog razreda. Sastajanje i treninzi su jednom tjedno i svi s nestrpljenjem čekaju susret. Ne isključivo zbog treninga, koliko zbog druženja, pozitivne atmosfere, ali i želje za postizanjem što značajnijih rezultata. Unatoč toj „šarolikosti“ godina i mišljenja, kao ekipa smo se definitivno „našle“ stoga se družimo i izvan treninga i škole. Većina djevojaka profesionalno trenira, pa smo za kapetanicu ekipe izabrali Petru Škalic koja nas vodi i više nego odlično. Ove godine, natjecanje

u odbojci za učenice srednjih škola Splita započelo je 22. 1. 2011. godine. Organizator je Savez školskih sportskih društava grada Splita, a ove godine se prijavilo 14 ekipa. Utakmice se odigravaju u sportskoj dvorani Športskog centra „Gripe“. Postavu i model igre nećemo otkrivati. Na vama je, ako ste zainteresirani, a nadamo se da jeste, da nas dođete bodriti i navijati na utakmicama koje slijede. Poželite nam sreću!

Josip Maleš_g3.m

Mala škola skijanja SKIJANJE NAČIN ŽIVOTA

“Skijanje nije tako teško kad se voli.
Ovo je moja priča...”

Moja obitelj se već dugi niz godina bavi skijanjem, pa sam ga i ja zavolio već u 3. razredu osnovne škole i sada je nezaobilazan dio mog života. Nakon renoviranja hotela, žičare i obnavljanja staze na Kupresu moj otac pokrenuo je školu skijanja u kojoj ja obučavam. Naime, skijam svake godine od prosinca pa sve dok ima snijega, a kao rezultat velikog broja dana na snijegu, došlo je i polaganje učiteljskog tečaja ATUS-a (Asocijacija trenera i učitelja skijanja BiH), iako sam prošle godine imao tek 16 godina.

Za Hrvatsku licencu idem polagati ove godine u ožujku, ukoliko škola i ocjene budu zadovoljavajuće...

Bez obzira koliko dobro skijate, na skijalištu je jako bitno da se pridržavate osnovnih FIS pravila ponašanja na skijaškim stazama:

Poštujte druge - U svakom trenutku ponašajte se tako da ne ugrožavate druge skijaše.

Kontrolirajte brzinu skijanja ili snowboarda - Prilagodite brzinu skijanja ili snowboardanja stazi, snijegu, vremenu, gustoći skijaša na stazi kao i svojim mogućnostima. Poštujte znakove i upozorenja.

Pretjecanja - Skijaš može pretjecati drugog skijaša s lijeve ili s desne strane, kao

i iznad ili ispod, s tim da je bitno da skijašu kojeg pretječe ostavi dovoljno prostora za bilo kakvu radnju.

Izaberite pravac kretanja - Skijaš koji dolazi iza mora izabrati svoju rutu skijanja na takav način da ne ugrožava skijaše koji su ispred njega.

Pomoć - U slučaju nesreće skijaši su dužni pružiti pomoć drugima.

Ulaz, kretanje i presijecanje - Ulaženje na označenu rutu, presijecanje staze ili ponovno startanje na stazi traži od skijaša da pomno promotri stazu kako ne bi ugrožavao sebe ili druge.

Penjanje ili silaženje hodajuću - Skijaši se trebaju kod hodanja stazom držati ruba staze.

Zaustavljanje na skijaškoj stazi - Osim ako je neophodno skijaši trebaju izbjegavati zaustavljanje na dijelu staze

Pored toga zapamtite i sljedeće:

Nosite kapu!

Savijte koljena!

Nemojte jesti previše!

Ne zaliječite se u drvo!

Provjerite imate li na obje noge skiju!

Ako imate instruktora, radite točno ono što vam on kaže!

Nemojte jesti snijeg, pogotovo ne žuti i prljavi!

I na kraju, ali ne i manje važno:

Ne zaboravite nanijeti na lice kremu sa zaštitnim faktorom!!!

Gogs zvijezde

KAŠTELANSKE MAŽORETKINJE
PRIČA O VIŠESTRUKIM EUROPSKIM I SVJETSKIM PRVAKINJAMA

MAŽORETKINJE SVJETSKOG GLASA

Niste ni svjesni da među vama u školi šetaju i 3 svjetske prvakinje...

ŠTO SU TO ZAPRAVO MAŽORETKINJE?

Mažoretkinje su ples s mogućnosti imitiranja raznih drugih vrsta plesova, ali uz neizostavni rekvizit - štap! Naravno uz štap se mogu koristiti i neki drugi rekviziti poput lopte, trake, hulahop obruča... Tijekom plesa zabranjeno je otkrivanje tetovaža ili pircinga, te određenih dijelova tijela. Zbog toga se koriste uniforme i trikoi, koji ne samo da trebaju služiti kao odjeća, već moraju odgovarati vrsti plesa jer se i njihova ljepota ocjenjuje. Naravno na licu je i neizostavan osmijeh kroz kojeg se

iskazuju osjećaji koji se u nama bude tijekom plesa. Postoji i twirling koji je znatno zahtjevniji od mažoretkinja jer se tu pleše uz teže elemente i gimnastičke pokrete. Ako nam ispadne štap to nije veliki problem jer je najbitnije da nas to ne zbuni i da ga sa smješkom podignemo i što prije nastavimo ono što najbolje radimo.

O NAMA...

Naš klub osnovan je još davne 1986. godine pod vodstvom Alene Rako, osobe velikog talenta i još većeg srca. Tijekom godina pod vodstvom te profesionalne plesačice, a nakon nekog

vremena i njene kćeri Ivone, okupljale su se grupe rasplesanih djevojčica.

Godine 1998. formirala se jedna posebna grupa. Moto je bio: Štap u ruke i vrti... Naš prvi nastup bila je koreografija "pilići" kojoj dugujemo naše ime. Uzor su nam uvijek bile naše seniorke. Na prvom natjecanju osvojile smo 3. mjesto, ali nakon toga naš žar i želja za radom su rasli. Tijekom godina trud i rad rezultirao je osvajanjem zlatnih medalja. Putovale smo tako na razna državna natjecanja i osvajale prva mjesta koja su nas vodila i do brojnih pobjeda na europskim prvenstvima. Postale smo po-

nos našeg kluba, a baš kada smo mislile da smo ostvarile sve što smo htjele dobile smo priliku predstaviti našu državu na svjetskom prvenstvu u Nizozemskoj. Naravno, ni tu nismo iznavjerile naše trenerice i kući smo se vratile s osvojenim trećim i prvim mjestom. To nam je najdraže odličje, posebno zato što smo pobijedile tako nedostižnu Ameriku.

ŠTO NAS DRŽI ZAJEDNO?

Onaj tko počne trenirati mažoretkinje teško će i prestati. Iako se naša grupa stalno brojčano smanjuje, cure koje su još uvijek tu ne mogu zamisliti ži-

vot bez treninga. Družimo se i izvan klubskih obaveza što jača naša prijateljstva i naravno utječe na naš ples. Zajedno smo proživjele cijelo djetinjstvo i postale kao sestre koje dijele sve tajne. Naravno bilo je i uspona i padova, lijepih i tužnih trenutaka, ali uspjele smo to sve pobijediti i dodatno ojačati. Želimo biti dobar uzor mladima pa da i one jednog dana postignu sve ono što zamisle.

ZANIMLJIVOSTI...

...nerazdvojne smo i izvan klubskih obaveza... sve smo ostvarile i bez sponzora... spavale u konjušnici... ukralo nam tabilce s autobusa... pucanje mišića... gubljenje putovnica... posjeti čak i bolnicama... pozvane na nastup u Tunis u čast rođendanske proslave njihovog predsjednika... gostovale na Hajdukovim utakmicama... plešemo i mađarski ples, ruski ples, can can, valcer... natpis u novinama: "Palicama dotakle zvijezde"

Najbolji opis naše grupe je i Severinina pjesma "Prijateljice" koju smo otpjevale bezbroj puta...

PUTOVALI SMO...

Češka, Švicarska, Italija, Španjolska, Nizozemska, Slovenija, Crna Gora, Austrija, Belgija, Francuska, Njemačka, Monako...

PRIZNATE...

...višestruke državne, europske i svjetske prvakinje... Kao što bi naš voditelj rekao: "Državne, europske, svjetske internacionalne i interkontinentalne prvakinje..."

Mia Šantić 3.a
Marija Nakir 4.a
Natali Rendić 4.a

Obnavljamo bolnicu

HUMANITARCI NA DJELU

Biti humanitarcem nije teško...Biti čovjekom mnogo je teže.

Humanitarnim radom postajemo bolji ljudi...

Djeca naše škole rado sudjeluju u humanitarnim akcijama. Raduje ih osjećaj kako i oni mogu pomoći drugima i učiniti ovaj svijet boljim mjestom. Radosnije je davati nego primati.

U školi od gotovo 800 učenika svaka humanitarna akcija malo je srce, sunce, lice, smješek vedrine, dobrote i ljepote. Izbjegavajući kičaste izraze, možemo kazati da život i nije tako ružičast i lagan. Svima nama treba više humanosti, dobrote, mudrosti, zajedništva. Uvijek možemo raditi bolje, možemo organizirati više humanitarnih akcija, možemo češće sudjelovati. Ne treba se previše hvaliti, ali treba znati cijeniti napor, želju, entuzijizam i volonterstvo.

Naši učenici, uključeni u mnoge izvannastavne, ovog puta su sudjelovali i u izvanškolskim aktivnostima, dajući svoj doprinos u obnavljanju splitskog Kliničkog bolničkog centra Firule.

Učenici prvog razreda (Batarelo Dean, Dragun Zoran), drugog razreda (Bjeljelić Mate, Vučković Nediljko, Radoja Josip, Kapor Kaporelo Mislav) i učenik trećeg razreda Felix Denis, pod voditeljskom palicom profesora Siniše Kliškića, pokazali su, spomena vrijednu, želju i volju za pomoć u obnovi odjela neurokirurgije naše bolnice.

Najvažnije od svega je biti čovjek. Dobrotvorne akcije su važne i korisne. One žele uvesti u novu kvalitetu odnosa i komunikacije. Škola može biti bolja, ljepša, humanija.

Ne smijemo se zaustaviti samo na povremenim plemenitim akcijama, već trajno nastojati živjeti evanđeoski, vjernički, ljudski, mudro i plemenito. Samo učenje i rad u razredu može biti bolji – u disciplini, redu, finoći, bez markiranja, varanja, prepisivanja, prepiranja... Katkada je potrebno volonterski učiti, otkrivati, čitati, istraživati, pisati... Nije sve ni u novcu ni u ocjenama... Najvažnija je vjera i dobrota, ljubav i sreća...

Hvala im!

Ljudi za ljude

Naši učenici sudjelovali su u projektu **Europske unije "Ljudi za ljude"** i učinili dobro djelo koje je osvojilo **3. mjesto u okviru Europske godine borbe protiv siromaštva i isključenosti**.

Delegacija Europske unije u Republici Hrvatskoj otvorila je 18. listopada natječaj pod nazivom „Ljudi za ljude“ za učenike srednjih škola diljem Hrvatske. Natječaj se provodi u okviru Europske godine borbe protiv siromaštva i socijalne isključenosti, a pokrenut je povodom Međunarodnog dana borbe za iskorjenjivanje siromaštva (17. listopada).

Na natječaj proveden u okviru Europske godine borbe protiv siromaštva i socijalne isključenosti prijavilo se 50-ak timova iz cijele Hrvatske, a za sudjelovanje je bilo potrebno pokrenuti konkretne i inovativne aktivnosti u borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti u životnoj sredini učenika te ih dokumentirati u audio-vizualnom obliku poput fotografija, prezentacija, kratkog filma ili slično.

Pri ocjenjivanju pristiglih radova, naglasak je stavljen na recentnost akcije, inovativnost ideje, učinak i održivost same akcije u borbi

protiv siromaštva i socijalne isključenosti te kreativnost prezentacije aktivnosti koju su učenici poduzeli. Radove je ocjenjivao stručni žiri Delegacije Europske unije na temelju spomenutih kriterija.

Graditeljska obrtnička i grafička škola u Splitu: učenici Dario Goreta, Tin Ukić i Leo Tadić pod vodstvom prof. Zdravka Čovića sudjelovali su u projektu obnove kuće malog Ivana Čaleta iz Ogorja. Priča je uistinu gurala mnoge, pa je pomoć pristizala sa svih strana. Trud se na kraju isplatio, kuća je obnovljena, obitelj Čaleta je bila presretna, a učenici nagrađeni za učinjeno. Delegacija je odabrala nekoliko dobitnika treće nagrade - seta vrijednih knjiga i materijala – zbog svog iznimnog doprinosa borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti.

Još jednom veliko hvala i čestitke na osvojenom 3. mjestu!

ŽELIM TI BITI PRIJATELJ

I WANT TO BE YOUR FRIEND

GOGS u akciji

Na dvodnevnoj edukaciji održanoj u splitskom hotelu "Dujam" 14. i 15. siječnja 2010. godine profesori naše škole radili su zajedno s udrugom **Sto koluri** na projektu "Želim ti biti prijatelj". Tim projektom ustanovljen je Tim EDuciranih stručnjaka (TED) i profesora za rad s učenicima koji imaju poteškoće...

Udruga za psihosocijalno zdravlje "Sto koluri" predstavila je, u suradnji s našom školom, projekt "Želim ti biti prijatelj". Partner u projektu uz našu školu je i Slovenska udruga za mentalno zdravlje ŠENT.

Njime će pomoći nastavnici da se što efikasnije nose s problematikom djece s poteškoćama. Primjena projekta počinje u Graditeljsko-obrtničkoj i grafičkoj školi u Splitu, u kojoj će biti ustanovljen tim educiranih stručnjaka, koji će biti obra-

zovani za prepoznavanje, promatranje i rad s učenicima koji imaju poteškoće.

S takvom djecom trenutačno nema tko raditi. To govori i podatak prema kojem se u stručnjake u nekim školama svrstavaju i knjižničari. Unatoč velikom broju djece s disabilitetima, škole u većini slučajeva imaju psihologa samo u jednoj smjeni, a uz to je problem je neadekvatna dijagnostika, zbog koje takvim učenicima nastavnici i učitelji nisu mogli pružiti odgovarajući tretman.

Više od 85 posto učenika uključenih u aktivnosti udruge došlo je s dijagnozom ADHD-a, odnosno hiperaktivnog poremećaja i deficita pažnje. Naš tim stručnjaka, među kojima su dva psihijatra, jedan defektolog, dva liječnika školske medicine, jedan neuropedijatar, psihijatar i socijalni radnik, primijetili su da je riječ o površnoj dijagnostici, te su krenuli u detaljan dijagnostički postupak.

Nakon šest mjeseci došli su do iznenađujućih re-

zultata: 16 učenika imalo je disleksiju, 15 emocionalne poteškoće, dva su bila s organskim bolestima i zanearena odgojno i socijalno u obitelji i školi, dok su samo dva na koncu u potpunosti ispunjavala dijagnostičke kriterije za ADHD.

Cilj ovog projekta je pomoći nastavnicima da se što efikasnije nose s problematikom djece s poteškoćama, ali i edukacija roditelja o načinima komunikacije kako s djetetom tako i sa školom.

STO KOLURI

Udruga Sto koluri je nevladina organizacija koja pruža sustavnu pomoć djeci i mladima s razvojnim poteškoćama i poremećajima u ponašanju s ciljem prevencije institucionalizacije i provođenje efikasnog modela deinstitucionalizacije u skladu s Nacionalnim strategijama i akcijskim planovima.

Usluge koje se pružaju u udruzi-psihosocijalni tretman (psiholog, logoped), dopunska nastava, kreativne radionice, organizirano slobodno vrijeme, edukacije i potpore roditeljima i nastavnicima, te pravna pomoć.

U edukacijsko rehabilitacijskom tretmanu zaposleno je sedam stručnjaka, dok je na pravnoj pomoći zaposlen jedan stručnjak.

U travnju 2007. Rješenjem Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi udruga je licencirana za pružanje usluga skrbi izvan vlastite obitelji za djecu i mlade s poremećajima u ponašanju na području Splitsko dalmatinske županije, u okviru poludnevnog boravka.

U veljači 2008. Udruga Sto koluri akreditirana je kao MHE National Focal Point za Hrvatsku, te National correspondent of the EU-level networks in the field of social exclusion čime su i na međunarodnoj razini valorizirana programska načela i rad u udruzi.

KORIZMA

ISPIT SAVJESTI - PREMA DESET ZAPOVIJEDI

Kad sam se ispovjedio zadnji put?

Je li prošlo više od godine od moje zadnje svete ispovijedi?

1. Jesam li namjerno zatajio neki grijeh na ispovijedi? Primio Kristovo Tijelo u stanju teškoga grijeha? Jesam li se stidio pokazati da sam vjernik? Bio praznovjeran; odobravao tuđe grijeha, nevjeru, praznovjerje? Jesam li se trudio upoznati svoju vjeru?

2. Molim li se Bogu? Kako se molim? Molim li za druge, zahvaljujem li Bogu za darove koje mi daje? Je li mi prošao i jedna dan da nisam pomislio na Boga? Da se nisam pomolio? Jesam li bez velikog razloga propustio sv. Misu? Kako se ponašam za vrijeme sv. Mise? Smetam li drugima koji se mole; molim li skupa s njima; odijevam li se dolično kad ulazim u crkvu?

3. Jesam li uzalud spominjao Božje Ime, psovao, krivo se zakleo, obećao nešto, a nisam izvršio?

4. Pokazujem li svojim roditeljima da ih volim; poštujem li ih dovoljno; slušam; jesam li drzak i bezobrazan prema njima; trudim li se da im pomognem; svađam li se s njima? A s braćom i sestrama?

5. Odobravam li pobačaj, eutanaziju, samoubojstvo, zločin, nasilje? Postoji li netko da ga ja ne poštujem zbog nacije, spola, boje kože...? Kako se ponašam prema mladima od sebe, prema slabijima? Svađam li se često? Tučem; srdim; prezirem

druge? Jesam li neumjeren u jelu i piću, jesam li se opio, uzeo drogu, jeo meso u korizmeni petak, sablažnjavao druge?

6. 9. Jesam li govorio neprirodne, besramne riječi, čitao proste, sablažnjive časopise, gledao pokvarene filmove? Jesam li postupao dolično sa svojim tijelom?

7. 10. Trudim li se izvršiti svoje obaveze u školi, kući, Crkvi??? Jesam li nekome nešto namjerno pokvario, ukrao, učinio nemarno, jesam li spreman tuđe vratiti? Jesam li previše sebičan? Pomažem li drugima? Jesam li škrt? Mrzim li nekoga? Želim li ikome zlo? Jesam li zavidan?

8. Jesam li spreman oprostiti uvredu, prvi se pomiriti? Vrijeđam li druge? Laž!!! Jesam li lagao; nekoga nepravdom optužio; prigovarao bez potrebe; bio licemjerman, klevetao, odbio se pomiriti. Trebam li se kome ispričati za nepravdu koju sam mu svojim jezikom nanio?

Grijeha u mom životu će uvijek biti. Hoću li im se prepustiti ili ću se boriti protiv njih? Ako i upadnem u grijeh, pred Bogom je odlučujuća moja volja, nakana, nastojanje. Budem li u planini ili u močvari uvijek mogu pogledati prema gore, a tu me čeka Krist koji prašta i kaže: "Idi i ne griješi više".

Kako se pripremaš za Korizmu?

ČETRDESET DANA...

Četrdeset godina išao je Izraelski narod kroz pustinju.

Četrdeset dana Isus je molio i postio u osami.

Četrdeset dana je sada pred nama.

Nakon pustinjskog hoda ušli su u obećanu zemlju.

Nakon četrdeset dana pustinje započe Isus svoj javni život.

Kakvi ćemo mi biti nakon ovih četrdeset dana?

Gdje ćemo mi biti?

Četrdeset dana mogu - mi možemo - iznova promisliti, o onom što život donosi; što mene čini kršćaninom.

Ovih četrdeset dana su šansa u kojoj možemo sebe ponovno osmisliti.

Svaki i svaka od nas je pozvan, svaki i svaka od nas ima svoje zvanje, karizme i talente.

I sve ono, što imamo, imamo da bi mogli koristiti drugima:

bližnjima; daljnijima; opterećenima; žalosnima; bolesnima; samima; prognojenima - Onima... da koristimo životu.

Kroz ovih četrdeset dana idemo ususret Uskrsu, danu kada je smrt pobijedena i nama omogućen novi život.

Četrdeset dana - ovih četrdeset dana je pred nama...

LOPOV PRED VRATIMA RAJA

Stigao neki lopov u nebo i pokucao na rajska vrata: "Otvorite, molim!"

Apostol Petar začuje kucanje i proviri kroz prozorčić na vratima.

"Tko je?" "Ja." "A tko si ti?" "Lopov. Pusti me u raj."

"Ni govora, ovo nije mjesto za lopove."

"A tko si ti da me ne puštaš?"

"Ja sam sveti Petar!"

"Znam ja tebe. Ti si od straha zatajio Isusa prije nego je pijetao triput zapjevao.

Sve ja znam, prijatelju!"

Postiđen, sveti se Petar povuče i potraži svetoga Pavla:

"Pavle, otiđi u vratarnicu i razgovaraj s onim čovjekom."

Sad sveti Pavao proviri kroz prozorčić: "Tko je tamo?"

"Ja sam, lopov. Pusti me da uđem u raj."

"Raj nije mjesto za lopove!"

"A tko si ti da me ne puštaš?"

"Ja sam apostol Pavao!"

"Ah, Pavao! Ti si išao u Jeruzalem i u Damask ubijati kršćane. A sad si u raj!"

Postiđen, sveti se Pavao povuče i sam zbunjen, te ispriča svetom Petru što mu se dogodilo.

"Moramo mu poslati Ivana, evanđelista", reče Petar.

"On nikad nije zatajio Isusa, bolje će se snaći." Sveti Ivan proviri kroz prozorčić. "Tko je tamo?"

"Ja sam, lopov. Pusti me da uđem u raj."

"Možeš kucati koliko želiš, za grešnike kao što si ti u raju nema mjesta!"

"A tko si ti da me ne puštaš u raj?"

"Ja sam Ivan, evanđelist."

"A tako, ti si jedan od evanđelista. Zašto vi evanđelisti varate ljude?"

Napisali ste: 'Kucajte i otvorit će vam se, tražite i naći ćete.'

Dva sata kucam i tražim, nitko me ne pušta da uđem.

Ako mi odmah ne nađeš mjesto u raju, vratit ću se na zemlju i svima ispričati da si u Evanđelju pisao laži!"

Ivan se uplaši i pusti lopova u raj.

Raj je samo pitanje milosrđa...

Sveti Josip

19. ožujka

zaštitnik naše škole

Uobičajeno je svece promatrati kao izvanredne, neobične i pomalo čudne ljude. Kad kažemo nekome da je svetac, tada mislimo da je on toliko pravedan, pošten, krepstan i pobožan da to izaziva poštovanje i divljenje, ali i podsvjesnu odbojnost.

Sveci su stavljeni na oltar. Njima se u čast prave kipovi, služe liturgijske službe, njima se vjernici obraćaju u molitvi, časte njihove sličice, mole ih za zaštitu. Jedni su sveci zagovornici uspješnih poslova, drugi putovanja, treći bolesnika, jedni su zagovornici za djecu, drugi za domaće blago, jedni za urod njiva, drugi za brak, za obitelj, jedni za dobar porod, za slogu među ljudima, za psihički bolesne i tome slično. To sve rezultira uvjerenjem da su sveci božanski, neobični ljudi. Oni kao da ne spadaju u naše sfere, kao da nisu živjeli na zemlji ili kao da nemaju ništa s našim svagdašnjim životom. Tako su, nažalost, sveci postali suprotnost od onoga što se njihovim proglašenjem svetima htjelo. Naime, Crkva je htjela dati ljudima uzor kako da svi postanemo sveti, a ne da se svecima samo mole za zemaljske, sitne potrebe. Nastao je rascjep, i

stoga jedva kakva mogućnost da sveci budu uzor, da bi ih netko od ljudi pokušao nasljedovati. Oni se čine nedokučivima, pompoznošću naših slavlja njima u čast odijeljeni su od nas, pa nitko i ne pomišlja da bi trebao biti kao oni. Gledamo li pak živote svetaca, vidimo da u njima nema ništa što bi stvorilo takav mentalitet.

Sveti Josip je bio jedinstavan, pozadinski čovjek, radnik, tesar kome je u dio palo da bude hranitelj Isusa Krista i Blažene Djevice Marije. Nema u njegovom životu velikih govora, veličanstvenih djela. On nije vodio neku ustanovu ili činio socijalnu i duhovnu obnovu u ljudima. Nije bio poznat čovjek niti u bilo čemu izvanredan. Ili bolje, **izvanredan je bio samo u tome što je bio spreman raditi po savjesti, što je bio spreman činiti onako kako je Božja volja.** On je, prema vjeri Crkve, odlučio živjeti u braku, ali bez bračnih odnosa i djece. Bog mu je prekrizio te planove. Bog je htio da njegova zaručnica, snagom stvarateljskog duha Božjega, utjelovi i rodi Spasitelja ljudske povijesti, te da Josip bude

hranitelj, zakonski otac i odgojitelj tog djeteta. Isus nije njegovo dijete, ali niti od njegova posvojeno dijete. To je dijete njegove zaručnice, ali ne snagom njegova braka, niti bilo kojeg čovjeka, nego samoga Boga. Drugim riječima, Josip nije bio velik u ljudskom, materijalnom pogledu, ali je bio **genijalan i velik u duhovnom pogledu.** On je vjerovao da Bog može istom snagom kojom je stvarao gene, stanice i živote ljudi, svoga Sina utjeloviti u krilu njegove zaručnice. On je povjerovao da se u njegovu braku s Marijom treba roditi Spasitelj čitavog svijeta. On je pristao na nešto takvo, što je bilo nevjerojatno za ljudski rod. On je dakle bio čovjek genijalne vjere. Za njega kaže evanđelje da je bio **pravednik.** A pravednik je čovjek koji hodi s Bogom, kaže Stari zavjet. Uz svoj tesarški i stolarski rad Josip je bio vjernik. On je znao moliti i čitati Sveto pismo, on je pristao da Bogu bude prijatelj, da s njime druguje, da vrši njegovu volju i da Bog po njegovu životu čini svoja djela. Josip je bio toliko spreman Bogu vjerovati da nije sumnjao ni onda kada mu je Bog govorio u snovima. Bog

mu je u snu rekao da uzme Mariju za svoju ženu i da se ne boji onoga što je u njoj začeto. Onda mu je također priopćio da ustane, uzme Mariju u dijete i ode u Egipat, i da se također u određeno vrijeme vrati iz Egipta i nastani u Nazaretu. Drugim riječima, Josip je bio dobro upućen u Božje govore i drugovanja s ljudima. On je znao ocijeniti koji mu to duh govori, a to znači da je bio čovjek pobožan, da je znao razlikovati duhove i uvijek ići pravim putem.

Gledajući izvana, čini nam se da je Josip sasvim običan čovjek bez velikih svetačkih dimenzija. No, gledajući iznutra, on pred našim očima izrasta kao jedan od najvećih pravednika Staroga zavjeta. On je očito imao duboki, raznovrstan, bogat i osebujan unutarnji život. Takve pravednike, muževe i starce nalazimo među radnicima, tesarima, ribarima, seljacima i intelektualcima. Ima ljudi koji su izvana čestiti, pravedni i radni, a iznutra su tako uronjeni u Boga i duhovnu stvarnost da nas njihove riječi pogađaju kao proročki govori. Sveti Josip je stoga blizak takvima i oni ga razumiju. Nikakvo čudo da su i naši preci u hrvatskom saboru svojevrmeno Josipa izabrali za zaštitnika Hrvatske. Pokraj sve jednostavnosti na izvanjskom planu i genijalnosti na duhovnom planu Josip je blizak našem čovjeku, on jednako nadahnjuje intelektualca, političara, seljaka, radnika, bogatog i siromašnog, nekog i učenog.

Josipov život danas stoji pred nama kao veličanstveno duhovno umjetničko djelo. Diveći se njemu, gledajući kako je živio, mi postajemo plemeniti, sposobni i sami biti umjetnici života, ali i stvarati za novi život.

Dr. Tomislav Ivančić, "Oaze života"

Središnja je svetkovina u ožujku blagdan Sv. Josipa, Djevičina zaručnika, Isusova poočima i zaštitnika svete Crkve. Štoviše, i čitav je ožujak posvećen sv. Josipu kao njegov mjesec, kad na njega mislimo više no obično. Sv. Josip je dostojan tolike časti jer u povijesti spasenja poslije Isusa i Marije ima najpovlaštenije mjesto. **"Jakov rodi Josipa, muža Marije, koja rodi Isusa koji se zove Krist"** (Mt 1, 16). U toj suhoj, gotovo protokolarnoj rečenici, kojom sv. Matej završava rodoslovlje Isusova ljudskog podrijetla, sadržano je ono najvažnije što predaja kaže o Josipu iz Nazareta. To je da je i on bio "sin Davidov", anđeo ga tako i naziva, i da je u njegovim žilama kolala krv kralja Davida, iz čijeg je roda imao poteći i Mesija.

pomolimo se...

ZDRAVO JOSIPE

Pozdravljam Te, Josipe, koji si pun Božje milosti! Spasitelj se odmarao na tvojim rukama i rastao pod tvojim pogledom. Blagoslovljen ti među svim ljudima i Isus, božansko Dijete tvoje djevičanske Supruge, neka bude uvijek blagoslovljen!

Sveti Josipe, tebi je bilo dano da budeš otac Sinu Božjemu, moli za nas u našim obiteljskim brigama, za naše zdravlje i za naš posao sve do naših posljednjih dana i udostoj se prići nam u pomoć u času smrti naše!

Amen!

Maturalni rad naše učenice

Maturalni rad našeg učenika

DRŽAVNA MATURA

Državna matura?! Uspjeh ili poraz?! Gimnazijalci ili strukovnjaci?! Umorila nas je... Iscrpila... Prati nas na svakom koraku... Svaki razgovor započinje i završava istom temom... U žarištu je zbivanja...

Kako je pobjediti?! Znanjem?!

...Mislim da državna matura nije potrebna jer za većinu fakulteta postoji prijemni ispiti koji upravo provjeravaju učenikove sposobnosti i znanje. Bilo bi bolje kada bismo sami mogli birati predmete prema izboru fakulteta. Tako bismo se, vjerujem, bolje pripremili... A. D. g4.a

...Državnom maturom se može pokazati učenikov uspjeh i znanje usvojeno ove četiri godine. Prema tome, iznimno je dobar pokušaj i nadam se da će se u budućnosti pokazati kao dobar izbor... A. G. g4.a

...Državna matura?! Sasvim suvišna u našem školovanju. Osobito što su nam to uveli dvije godine prije završetka školovanja. Nismo dovoljno spremni za to, a teško je sad odjednom nadoknaditi prijašnje neučenje... Z. K. g4.a

Državna matura...Hm.....Što kazati, a da dosad nije rečeno? Upišom u srednju školu, mislimo da je to dalek i stran, iznimno nepoznat pojam, ali već smo maturanti, matura samo što nije tu. Došli smo u situaciju da se pitamo što i kako dalje. Današnja generacija maturanata suočava se s dosad najvećim odlukama u svom životu. Što upisati? Jesam li spreman za polaganje državne mature? Hoću li uspjeti? Glavama svih nas šuljaju se pitanja, svakodnevno se gomi-laju, a odgovore ne pronalazimo.

Staviti se u našu situaciju iznimno je teško. Možda je državna matura kao ideja dobro zamišljena, ali takvo nešto provesti u stvarnosti druga je priča. Jednostavno nije moguće da cijela Hrvatska polaže jednake ispite, unatoč tome što postoje dvije razine. Sastavljanjem ispita za sve maturante, zapravo, nas se dijeli jer nemamo svi isti program, znanje ni mogućnosti.

Svaka čast ministru Fuchsu, ali voljela bih vidjeti njega kako balansira među odabirima haljine, naturalnim plesom, završnim radovima, te pokušava između svega uhvatiti malo daha.

Državnu maturu treba reorganizirati te pod hitno ujednačiti gimnazije i strukovne škole. Zar su gimnazijalci pametniji od nas?! Naravno da ne!

Dragi maturanti generacije 2010./2011. stigla je državna matura i više nam nema tko pomoći! Prepušteni smo sebi! Pa, sretno nam! A. L. 4.a

Stanje uma pred državnu maturu

Evo da ispunim zadatak koji mi je "natovarila" na leđa draga kolegica Moana (totalno irelevantno tko je ta osoba, stoga nastavljam tekst). Zaslužnost nastanka ovog teksta odnose Glembajevi. Dok sam čitala tu satiričnu (na neki način) dramu, po mislima su mi se vrmale razne sarkastične (raj za moju dušu) i glupe digresije vezane uz koješta samo ne uz dotičnu gospodu. Iako je to sve u mom svijetu povezano s tom satiričnom gospodom.

Dakle, doživljaji pred državnu maturu?! Ili sam to samo ja, ali svi oko mene su živčani, nervozni, nesvjesni situacije, luče im se pojačani hormoni za...khm....svađu.

Moj stav ili kako bi Krleža rekao "ajnstelung" prema navedenom?!

U zadnje vrijeme sam počela izbjegavati ljudski rod u obliku maturanata. Zašto? Eh...pa...zato što bih ostala, u jako kratkom roku, bez...amo ih nazvati prijatelja. Bez razmišljanja bih potegla "toljagu nedefiniranih riječi", a

razvoj događaja i konac znate i sami (da Vas prisjetim riječi kao što su lucidnost, neadekvatno ponašanje; ili izraz "osoba s kojom se ne bi trebalo družiti", pa na kraju krajeva i psihijatrija, zašto ne?!). A što se tiče same državne mature? U svakom pogledu naša država, ako je možemo nazvati državom (nadalje čitaj: cirkus; i u bilo kojem drugom članku, tekstu...), je koncipirana upravo prema jednoj staroj, pametnoj poslovici: „Vidjela kobila da je konj digao nogu pa je digla i ona.“ (Postoji tu još niz poslovice, ali bih skrenula s puta.)

Sve mi se čini da će me, ako se ovo objavi, zatvoriti za širenje i poticanje anarhije. Dobro, ovaj komentar je malo rigorozan, ali sve je to "rock'n'roll". Cijela ta stvar s državnom maturom mi je poput venerije, prenosi se s države na državu, a glavni nosilac je EU! Kako divno zvuči ta riječ, baš čudno što ju je čovjek izmislio!

Prva najljepša stvar koju

su napravili je ta da su sve prilagodili gimnazijalcima! Prekrasno, opće oduševljenje! Htjeli su nama "strukovnjacima" poručiti: „Do viđenja, dragi, do viđenja!“ Druga, još pametnija, stvar je što neki fakulteti određene predmete primaju s položenom B razinom, ali i s položenom A razinom koju ne zahtijevaju. Stoga su u prvom planu oni s položenom A razinom, tako da postojanje niže razine (B) ne razumijem. Izgleda da B razina potječe iz mitologije! Sve što su ikada radili rade "na vrat, na nos". Stari Splićani bi im rekli: „Ne pačajte se di van ni misto!“

Ja im poručujem: „Quantum potes, tantum aude!“, u prijevodu „Koliko možeš, toliko se usuđuj!“, olitiga po naški – ne precjenjuj se! A učenicima poručujem: Vendetta! Ako misle da ne možemo, grdno se varaju! Po ovom pitanju to vam je od mene sve.

„May the force be with you!“
M. O. 4.a

SAVJETNIK ususret državnoj maturi

Pet koraka do opuštenosti:

1. Nađite tihu sobu gdje vas nitko neće smetati, legnite na pod i zatvorite oči.
2. Duboko i polako dišite kroz nos kako biste u potpunosti osjetili rad pluća.
3. Zadržite dah dok ne izbrojite do tri pa polako izdahnite na usta. Ponovite ovo tri puta. Dok izdišete, zamislite kako sva napetost izlazi iz vas, zajedno sa zrakom.
4. Nakon toga se koncentrirajte na tijelo, napinjući mišićne skupine jednu po jednu. Počnite sa stopalima, što jače podvijajući nožne prste. Ostanite tako dok ne izbrojite do tri, a zatim ih opustite. Potom isto ponovite s gležnjevima i tako dalje.
5. Jednom kada usavršite ovu tehniku, možete se usredotočiti samo na napete mišiće.

Kako se opustiti?

Obaveze u školi se zahuktavaju, ima toliko toga za učiti, čitati... Ako osjećate stres vezano uz školske obaveze, možda vam neke od sljedećih tehnika opuštanja mogu pomoći da to prevladate.

Osjećate li da vas ponekad, osobito u vrijeme ispita, obuzima panika? Budući da su ispiti bitan element u procesu obrazovanja, osjećaj napetosti, brige ili nemira zbog njih sasvim su prirodni i ne trebate se zbog toga pretjerano uzrujavati. Međutim, važno je naučiti kako se nositi s takvim osjećajima te kako se uspješno opustiti.

Kako se „isključiti“?

Ako vam je teško u potpunosti se „isključiti“, pokušajte koristiti relaksacijski CD kojeg možete kupiti, ili još bolje, sami napraviti.

Snimite nekoliko svojih omiljenih opuštajućih kompozicija te ih potom slušajte dok se opušate.

Zapalite nekoliko aromatičnih svijeća te legnite na kauč.

Nađite se s prijateljima. Skupa se možete baviti nekim sportom ili otići u kupovinu.

•Priušite si dugu i opuštajuću toplu kupku.

Kako se suočiti s nervozom pred ispit?

Normalno je osjećati nervozu pred ispit. Međutim, previše tjeskobe pred ispit može rezultirati panikom i ispodprosječnim rezultatima. Stoga vam donosimo nekoliko savjeta kako se suočiti s nervozom pred ispit i pobijediti je.

Ponavljajte: Napravite svoj raspored ponavljanja i pridržavajte ga se. Ovo će vam pomoći da steknete osjećaj kontrole nad svojim radom.

Učite za sve predmete: Nemojte izbjegavati ponavljanje predmeta koji vam se ne sviđa ili vam se čine teškima. Budući da ćete svejedno imati ispit i iz tih predmeta, bitno je da ih sve uključite u svoje ponavljanje.

Provjerite vrijeme i mjesto ispita: Vaša je odgovornost da na ispit dođete u točno vrijeme i na točan datum i stoga još jednom provjerite termin prije samog ispita.

Organizirajte se: Pobrinete se da vam je školska torba te sve ostalo što vam treba za ispit spremno večer prije ispita.

Idite na vrijeme spavati: Večer prije ispita nemojte ostati dugo budni i učiti – idući dan trebate biti svjež i odmorni. Idite na spavanje u razumno vrijeme i ne zaboravite uključiti budilicu.

Razmišljajte pozitivno: Stvorite si pozitivno ozračje zamisljajući kako će ispit dobro proći. Zamislite kako se osjećate samouvjereno i opušteno tijekom ispita. Pokušajte to zamisliti sa što je više moguće detalja. Ako ipak imate negativnih misli, pokušajte ih zamijeniti ovom pozitivnom idejom.

Opustite se: Pobrinete se da imate slobodnog vremena pred ispit. Konstantna briga neće vam pomoći da se bolje pripremite za ispit. Stoga si radije priušite i vrijeme za opuštanje.

Doručujte: Iako možda niste raspoloženi za jelo prije ispita, pokušajte doručkovati budući da vaš mozak treba energiju za rad.

Izbjegavajte kofein: Ispijanje mnogo kave ili drugog pića koje sadržava puno kofeina nije dobra ideja budući da se zbog toga možete osjećati još nervoznije.

Samo mirno: Ako počnete osjećati nervozu, samo duboko dišite.

Ne paničarite: Recite samom sebi : **“Ja MOGU položiti ovaj ispit!”**

Zadržite perspektivu: Zapamtite da, premda su ispiti važni, oni nisu najbitnija stvar na svijetu i uvijek ih možete ponovno polagati.

Psiha vam želi puno uspjeha!!!

Oko nas...

SPLI'SKI ĐIR

“Šaka suza, vrića smija – ča je život vengo fanatažija!”

Priča o Splitu počinje kada je rimski imperator Gaius Valerius Aurelius Diocletianus (rođen na ovim prostorima) 295. godine poslije Krista počeo graditi palaču za odmor na dalmatinskim obalama svog carstva. Nakon svog umirovljenja desetak godina kasnije – smjestio se u palaču površine 28.900 kvadratnih metara u želji da u njoj provede ostatak života. Pod carskom vlašću kao palača je funkcionirao sve do navale Avara u 7. stoljeću kada su ga nastanili stanovnici tadašnje Salone – i od palače polako počinje funkcionirati grad! Careva grobnica pretvorena je u katedralu sv. Dujma mučenika, a Peristil u komunal-

nu palaču. Za Split je uvijek bio velik interes stranih vladara pa je tijekom vremena bio pod vlašću mađarskih, venecijanskih, francuskih, austro-ugarskih vladara. Tijekom vremena donosio mu je i različita imena: Spalatum, Spalathon, Spalatrurn, Spalathron, Aspalato, Aspalathos, Spalato, Spaleto i Spalato, od kojih dolazi hrvatskih Splet, a od 15. st. Split i ijekavski Spljet. Kao prva naselja van palače pojavljuju se Veli Varoš, Dobri, Manuš, Lučac, Radunica.

Smješten je na poluotoku, (43 30' SZ Š i 16 26' IZD) okupan morem i grebenima Mosora i Kozjaka, grad je u kojem na svakom ko-

raku osjećate spoj povijesti, s mirisima soli i bora iz Marjanske šume, hodate svakodnevno pokraj tisuće godina starih hramova. Opjevan u stotinama stihova – al' opet u niti jednom dovoljno dobro – jer toliko je lipote na jednom mistu! Ni u jednom drugom gradu nemate dojam praznika svakim danom u tjednu! Kad dođete oko podne na rivu – a ono pune šetnice, kafići, trgovci, na Bačama se igra picigin... pa pržilo litnje sunce ili zimi u kaputima – uvijek će bit onih kojima kavu “isprid banke” ne može nitko platiti! Grad živi u svom usporenom ritmu, al' na njega ćete se brzo priviknuti... u Splitu se i najveći furešti osjećaju ka-

doma! “Ništa nam neće ovi dan pokvarit...”

Danas je Split drugi grad po veličini u Hrvatskoj i predstavlja gospodarsko, učilišno, kulturno, sportsko, administrativno, ekonomsko i prometno središte južne Hrvatske – sa svojih 188 694 ljudi predstavlja pravu malu dalmatinsku metropolu! Tijekom cijele godine ugodna je mediteranska klima – a sunce godišnje sijja 2700 sati! Turisti iz cijelog svijeta sve više otkrivaju lipotu palače i grada, dive se svakom prastarom kamenu na koji smo mi toliko navikli! „Čuvajmo to šta imamo – jer je jedinstveno!”

Ljubav!!! Hm... Što je to?!
Može li se opipati?!
Vidjeti?!
Ne, jedino živjeti...

Valentin: zaštitnik zaljubljenih

Običaj da se Valentin smatra svecem i zaštitnikom zaljubljenih dolazi i od dana njegova slavlja. Naime, nekada se životni ritam uvelike ravnao prema crkvenim blagdanima. Crkva je od vjernika tražila, da vjenčanja ne slave u vrijeme velikih blagdana (na Božić, na Uskrs) jer su oni zasebna slavlja cijele zajednice, a napose je tražila, da se ne priređuju bučne svadbe u liturgijski posebnim vremenima adventa (došašća) i korizme, već izvan takvih razdoblja. A datum 14. veljače pada poslije božićnih blagdana, a neposredno prije korizme. Sveti Valentin se počeo slaviti već u ranom srednjem vijeku, osobito u Engleskoj, a poslije u cijelome svijetu. U Hrvatskoj su ga posebno štivali vjernici u sjeverozapadnim krajevima. Običaj biranja odabranice na Valentinovo najprije se proširio u Englesku i Škotsku. Poznato je da su u 16. stoljeću mladići ostavljali ljubavne poruke i čestitke na pragu svoje odabranice. Čestitke su bile pažljivo izrađene, obrubljene čipkom ili ukrasnom vrpcom i to su vjerojatno bile prve čestitke i

Što je ljubav?

Kada kažemo ljubav svima se javljaju neke misli i osjećaji ali recimo da je jako teško riječima definirati pravo značenje ljubavi, ali u svakom slučaju pokušati ćemo. Neki od prvih sptoma ljubavi ili pak početnog stadija ljubavi - **zaljubljenosti su svakako žmarci u želucu, znojenje dlanova, klecanje koljena, uzbuđenost, crvenilo, nesuislo lupetanje i totalna nerazumnost.** Naravno kada se zaljubimo sve ostalo postaje nevažno čak smo i u stanju zapustiti svakodnevne obaveze poput škole, učenja i obveza vezanih za posao. No naravno to je ono što je prikazano prema van, no unutar našeg tijela događaju se različiti kemijski procesi koji se događaju kada je u pitanju ljubav.

Na početku svake ljubavne veze još uvijek se nije dogodila povezanost i čvrsto povjerenje. No, do prave ljubavi potrebno je vrijeme i zajedničko provođenje istog kako biste

VALENTINOVO

Dan zaljubljenih...

Kako reći VOLIM TE?

Afrički - Ek het jou lief
Albanski - Te dua
Arapski - Ana behibek
Armenijski - Yes kez sirumen
Bambaraski - M'bi fe
Bugarski - Obicham te
Kineski - Ngo oiy ney a
Korzijski - Ti tengu caru
Češki - Miluji te
Danski - Jeg Elsker Dig
Engleski - I love you
Esperanto - Ewedishalehu
Farsi - Doset daram
Filipinski - Mahal kita
Finski - Mina rakastan sinua
Francuski - Je t'aime
Njemački - Ich liebe dich
Grčki - S'agapo
Hawaii - Aloha wau ia oi
Herbejski - Ani ohev otah
Hopi - Nu'umi unangwa'ta
Mađarski - Szeretlek
Irski - Taim i' ngra leat
Talijanski - Ti amo
Japanski - Aishiteru
Korejski - Sarang Heyo
Latvanijski - Es tevi miilu
Makedonski - Te Sakam
Mandarin kineski - Wo ai ni
Norveški - Jeg Elsker Deg
Perzijski - Doo-set daaram
Poljski - Kocham Cie
Portugalski - Eu te amo
Ruski - Ya tebya liubliu
Slovački - Lu`bim ta
Slovenski - Ljubim te
Švedski - Jag alskar dig
Tahiti - Ua Here Vau la Oe
Turski - Seni Seviyorum
Ukrajinski - Ya tebe kahayu
Velški - 'Rwy'n dy garu
Zimbabve - Ndinokuda

Maturalno putovanje...

Jedno jedino i neponovljivo ...

...malo odmora na zidiću...

...Posljednji zagrljaji u Prdela...

...svjetski putnici u noćnom životu Praga...

...i svako jutro ispočetka...

...dream team...

...mama, ja ću ostat vanka do jedanajst...

...svi na okupu za kraj...

Flek...Hajduk...svaki komentar je suvišan...

...O Hajduče! ...dica su tvoja uvijek uz tebe...

...a kamo sad?...

... zabava prije zabave...

...najbolji vodič...

Generacija 2009./2010.

U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM

U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM ❤️ HAJDUK U MOM